



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL.ÚS 6/99

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí pléna 27. januára 1999 predbežne prerokoval návrh [REDACTED], bytom [REDACTED], na vyslovenie nesúladu čl. II bod 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 365/1994 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, s čl. 36 písm. a) a c) v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDACTED] **o d m i e t a**, pretože ho podala zjavne neoprávnená osoba.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky v Košiciach (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. októbra 1998 doručené podanie [REDACTED], bytom [REDACTED], [REDACTED], označené ako „Dovoľávanie sa ústavného ľudského práva - sťažnosť“. Z obsahu podania vyplynulo, že navrhoval ústavnému súdu začať konanie o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), v ktorej žiadal preskúmať rozhodnutie ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 2576/98-I/21 z 28. augusta 1998, ktorým zamietol jeho

žiadosť o zmiernenie tvrdosti zákona o sociálnom zabezpečení. V tejto časti bola vec vyčlenená na konanie pred senátom ústavného súdu z dôvodu jeho rozhodovacej právomoci, ktorý o nej rozhodol 13. januára 1999.

V podaní tiež žiadal, aby ústavný súd rozhodol o tom, že zrušením § 19 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 149/1988 Zb.“), zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 365/1994 Z.z., a to čl. II bod 1 (ďalej len „zákon č. 365/1994 Z.z.“) došlo k nesúladu s čl. 36 písm. a) a c) v spojení s čl. 12 ústavy. Konanie o súlade právnych predpisov patrí do rozhodovacej právomoci pléna ústavného súdu, a preto bola táto vec vyčlenená na samostatné konanie pléna ústavného súdu.

Navrhovateľ žiadal začať konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 písm. b) ústavy. Keďže z textu podania vyplynulo, ako už bolo spomenuté, že namietal nesúlad čl. II bod 1 zákona č. 365/1994 Z.z. s citovanými článkami ústavy, ústavný súd toto konanie posúdil ako konanie o súlade zákona s ústavou (čl. 125 písm. a), a nie ako konanie o súlade všeobecne záväzného právneho predpisu ministerstva s ústavou (čl. 125 písm. b). V konaní o súlade právnych predpisov nemožno totiž namietat' už neexistujúce ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu ministerstva, ktoré bolo zrušené zákonom, ale iba ustanovenie toho zákona, ktorým bolo namietané ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu zrušené (v danom prípade čl. II bod 1. zákona č. 365/1994 Z.z.).

Rozpor citovaného ustanovenia zákona č. 365/1994 Z.z., ktorým došlo k zrušeniu § 19 vyhlášky č. 149/1988 Zb. s čl. 36 písm. a) a c) v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy odôvodnil nasledovne: „1. Tým, že štát sa dostatočne nestaral o zdravie a bezpečnosť pri práci porušil moje právo z Ústavy SR čl. 36 odst. c. Jej porušením došlo navyše k invalidite občana - pracovníka štátneho podniku. 2. Tým ale bolo obmedzené i moje právo zamestnanca podľa Ústavy SR čl. 36 odst. a popreté i rozhodnutím ministra PSVaR Slovenskej republiky. 3. Tým, že soc poisťovňa na jednej strane ČID do HZ pre výpočet star. dôchodku nezaratáva ale na druhej strane

pre výpočet nároku na rod. prídavky ČID zaratáva (môj prípad) porušuje moje základné ústavné právo čl. 12 odst. 1, keď ma stavia ako nerovného pred zákonom.

V závere podania žiadal, aby ústavný súd „rozhodol v súlade s čl. 125 ods. b Ústavy Slovenskej republiky“.

II.

V konaní o súlade právnych predpisov, ktoré začne dňom doručenia návrhu ústavnému súdu (§ 18 ods. 3 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. ; ďalej len „zákon č. 38/1993 Z. z.“), môže ústavný súd ďalej konať len vtedy, ak tomu nebráni niektorý z dôvodov upravených v § 24 ods. 1 a 2 alebo v § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd na neverejnom zasadnutí pléna predbežne prerokuje každý návrh a zisťuje, či spĺňa všetky procesné náležitosti zákonom upravené pre konanie vo veci samej; v danom prípade pre konanie o súlade zákona s ústavou podľa čl. 125 písm. a) ústavy. Osobami oprávnenými na podanie takéhoto návrhu sú tie, ktoré taxatívnym spôsobom upravuje čl. 130 ods. 1 písm. a) až e) ústavy a tiež § 18 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 38/1993 Z. z. Navrhovateľ je fyzická osoba, ktorá podľa citovaných ustanovení ústavy a zákona nie je procesne oprávnená podať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov.

Vychádzajúc zo zistenia, že návrh mal vadu, ktorá bránila ďalšiemu konaniu vo veci, keďže ju nebolo možné ani dodatočne odstrániť, plénum ústavného súdu po predbežnom prerokovaní návrhu [REDAKOVANÉ] na začatie konania o súlade čl. II bod 1 zákona č. 365/1994 Z. z. s čl. 36 písm. a) a c) v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy tento odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z., pretože ho podala zjavne neoprávnená osoba.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 1999

JUDr. Milan Čič
predseda pléna
Ústavného súdu Slovenskej republiky